

[Arbejdsministeren]

det til arbejdsministeren, når han kommer hjem.

Så vil jeg i øvrigt sige, at den kritik, hr. Brusvang rejser, forstår jeg er en kritik af arbejdsgiveren, og den tilkommer det ikke mig at modtage, den må hr. Brusvang videregive, hvis han finder, der er en kritik at rejse. Reglerne findes. I hvilket omfang man skønner de skal anvendes, er et spørgsmål for arbejdsgiveren, og arbejdsgiveren er ikke arbejdsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Finder ministeren det retfærdigt, at indkøbs-, salgs- og produktionsforeninger er lavere beskattet end andre erhvervsdrivende foreninger og selskaber?«

(Spm. nr. 798).

Skriftlig begrundelse.

Begrundelsen for at beskatte indkøbs-, salgs- og produktionsforeninger lavere end erhvervsdrivende foreninger og selskaber har været, at de fordele og de besparelser, der blev opnået ved fællesskabets indsats, skulle komme deltagerne til gode i form af udlodning. Når dette ikke er tilfældet, men der i stedet finder betydelige kapitaldannelse sted i de nævnte foreninger, er baggrunden for den lavere beskatning ikke til stede. Så er det et spørgsmål om konkurrenceforvriddning.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Reglerne om beskatning af indkøbsforeninger og produktions- og salgforeninger blev stort set opretholdt i 1966, da man indførte væsentlige ændringer i beskatningsreglerne for brugsforeninger. Lovreglerne blev dengang vedtaget enstemmigt, altså også med de konservative stemmer.

Om baggrunden for de gældende regler om beskatning af indkøbsforeninger og produktions- og salgforeninger kan jeg sige, at det er kendetegnende for disse foretagender, at det drejer sig om erhvervsdrivende, der slår sig sammen om at indkøbe produkter til bedriften eller om at behandle eller sælge de produkter, der fremstilles i deres bedrift.

I modsætning til aktieselskaber har disse foreninger ikke til formål at indtjene et overskud til fordeling mellem deltagerne; de kan derfor føre deres prispolitik sådan, at der ikke bliver noget overskud i selve foreningen. Det er begrundelsen for, at man i sin tid afstod fra at beskatte dem på grundlag af det regnskabsmæssige overskud. I stedet for indførtes en art garantibeskatning på grundlag af foreningens formue. I år, hvor foreningerne har et forholdsvist stort overskud, kan denne skat blive noget lavere end den indkomstskat, som aktieselskaber skal betale af et lignende overskud, men til gengæld skal foreningerne også betale skat i år, hvor de ikke har noget overskud, og derved opstår der måske til syvende og sidst en vis balance, når man ser det over en årrække.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil da gerne sige tak for det, skatteministeren sagde, men det gav ikke svar på det, jeg spurgte om, for jeg spurgte om, hvorvidt ministeren anser den nuværende ordning for at være en retfærdig ordning, og det svarede ministeren ikke på. Det må jeg bede ham om at gøre.

Jeg kender udmærket godt regelsættet, som blev lavet i 1966, jeg var selv med dertil, og jeg vedkender mig fuldt ud, hvad man gjorde dengang, da man fik brugsforeningerne ind under beskatning, men lavede den særlige beskatningsordning for salgs-, indkøbs- og produktionsforeninger.

Det havde den baggrund, som ministeren så klart redegjorde for, at disse foreninger ikke havde til formål at indtjene noget overskud, men det var erhvervsdrivende, der slog sig sammen og ordnede tingene sammen og derfor kunne føre en prispolitik, der gjorde, at der ikke kom noget overskud frem, og så lavede man ordningen med en meget beskedent beskatning af en fiktiv indkomst beregnet på grundlag af den formue, som foreningerne havde.

Det var nogenlunde i orden dengang, for da var man ikke begyndt på det, man gør nu, at ophobe penge i disse salgs-, indkøbs- og produktionsforeninger ved at tilbageholde andele af overskud, som man ikke udlodder til de enkelte erhvervsdrivende, der tager del i fællesskabet. Derved kan man klare sig meget lettere igennem, end man kan, hvis man